

Meningen bij het afscheid van Sebastiaan Capel als voorzitter van Stadsdeel Zuid

Bewoners herinneren zich natuurlijk de mens Sebastiaan Capel vanwege zijn hartverwarmende huldigen van 100-jarigen, zijn hobby's cricket, kunst en middenuur.

Maar als bestuurder laat Capel minder gunstige herinneringen achter. Dat is mij na een rondvraag onder buurtbewoners gebleken. Hieronder volgen enkele van de meest kenschetsende bijzonderheden:

Sommigen herinneren zich '[Pologate](#)'. Tot drie keer toe trotseerde Capel een negatief advies voor dit paarden-evenement op het Museumplein (wat eigenlijk nooit gebeurt). Maar toen werd onthuld dat de organisatoren (Holland Casino en vastgoedmagnaat Cor van Zadelhoff) jarenlang met medeparaaf van Capel in totaal 180.000 euro subsidie hadden ontvangen, werd met kracht ontkend dat Stadsdeel Zuid hier ook maar zelfs van wist...

Anderen zagen van dichtbij gebeuren dat bij de vergunningverlening van een jeugdhostel op de Jan Luijkenstraat 22 alles mis ging. Capel had zijn medewerkers vooraf consigne gegeven hem over de aanvraagprocedure regelmatig op de hoogte te houden. De realisatie van de aanvraag was ook volgens de eigen ambtenaren evident onmogelijk. Toch werd de vergunning niet alleen verleend, maar prematuur (hangende bezwaar) in de BAG ingeschreven en in het concept-bestemmingsplan werd het pand rood gekleurd (= hotelfunctie). Weer een tycoon (hotelbaas Egdsdorp) wiens belangen kennelijk gediend moesten worden. Quid pro quo?

Een [ingezonden brief over het controversiële A2-beleid in de NRC](#) (8-9-2018) "Arme stad, arme bewoners, arme rechters die het met zulke bestuurders moeten doen" tilt de rekkelijke reputatie van Capel als gemandateerd vergunningverlener op naar een landelijke kwaliteitskrant.

Burgers zeggen zich door Capel stelselmatig onderbedeeld te voelen als het gaat om participatie en democratie. Ze zeggen in deze dagelijks bestuurder van Democraten 66 (niet gekozen, noch verantwoording aan de volksvertegenwoordiging verschuldigd) de figuur van de ouderwetse regent te herkennen. Participatie gaat volgens hen in zijn vocabulaire niet verder dan voorlichting en consultatie. Ervaringen daarmee, over 'dialogo en co-creatie' [zijn hier geboekstaafd](#).

Mijn eigen teleurstellende ervaring was het feit dat Capel, tijdens het zwangerschapsverlof van zijn collega, samen met Combiwel totaal onverwacht de stekker uit Buurthuis Lydia trok. Zonder na te gaan of participatie van buurtbewoners - iets dat toch een speerpunt vormt van het stedelijk beleid - een oplossing zou zijn geweest. Pas toen vrijwel alle buurthuisactiviteiten naar elders waren verplaatst en gedupeerden zich massaal verdrongen achter de inspraakmicrofoon zwichtte hij alsnog. Niet ten gevolge van gewijzigd eigen inzicht, maar dankzij de volhardende inspanningen van de 5 gekozen politici van Oud-Zuid.

Capel is geen bruggenbouwer gebleken, zo wordt gesignaleerd. In de stedelijke raadscommissie RO hekelde het raadslid Bakker (SP) het ontbreken van kansen voor burgerparticipatie bij een nieuwe bestemming voor de oude brandweerkazerne aan de Willibrordusstraat. Ook toen bleek weer eens duidelijk hoe weinig gevoel Capel heeft voor het verzoenen van conflicterende opvattingen en belangen in het stadsdeel. Hij verlaat zich dan graag op het machtswoord: 'ik hoor de verschillende meningen en kies dan voor het algemeen belang tegenover deelbelangen'.

En, hoewel adviezen van de Stadsdeelcommissie alleen gemotiveerd terzijde kunnen worden gelegd, volstond deze Dagelijks Bestuurder bij een meerderheidsadvies over evenementen op het Museumplein met [het statement dat hij het advies niet overnam](#).

Zo verwerf je geen vertrouwen en draagvlak bij burgers, noch bij hun vertegenwoordigers. Die burgerij ziet naar eigen zeggen uiteindelijk opgelucht en zonder spijt deze lang zittende bestuurder vertrekken. Dat is jammer!

Joris Marsman namens velen